

De laatste woorden van Mozes

Schriftgedeelte: Deuteronomium 32.

Dit waren de laatste woorden van Mozes, de man Gods. Ik denk dat ik hierin juist ben – dit is de eerste keer in de Heilige Schrift dat de Heere beschreven wordt als de **Rotssteen**. Ik denk dat u zult bemerken, dat onder de dierbare ambten en eigenschappen van de Heere, er niet één vaker gebruikt is dan deze. We zien dit steeds in de Psalmen. Vaak zien we het in de Profeten. We zien dat de Heere Jezus Zelf het gebruikte. We zien dat Paulus het openlegt. Welnu, het wordt hier voor het eerst vermeld. De ogen van de stervende Mozes zijn afgewend van zichzelf tot zijn God, en hij zegt: Hij is de Rotssteen. Wat bedoelde hij? Wel, als hij terugzag op zijn lange leven, had hij de trouw van God ondervonden, dat zijn God nooit veranderde. Indien er ooit een veranderlijk, wispelturig volk was, dan was het Israël toen Mozes hen leidde door de woestijn. Maar er was geen verandering bij zijn God, en als hij komt te sterven, is het als een levend getuigenis van Zijn trouw, van Zijn onveranderlijkheid.

De Heere zegt Mozes, juist hiervoor, dat hij moest opklimmen naar de hoogte van de berg om te sterven. Nu, het heeft Mozes niet overvallen; het overrompelde hem niet; omdat hij deze gezegende Rotssteen kende. U weet wanneer de Heere Zichzelf bekendmaakte aan Mozes als de Rotssteen - die heilige gebeurtenis toen Mozes vroeg of er een plaats was waar hij de heerlijkheid van Hem mocht zien, de heerlijkheid van God, en leven, en de Heere zei: *Er is een plaats bij Mij; daar zult gij u op de steenrots stellen. En (...) zo zal Ik u in een kloof der steenrots zetten.* Het is daar waar Christus aan Mozes werd geopenbaard als de Rots der Eeuwen. Hij had een schuilplaats en hij had een bodem waarop hij kon staan, en het was een grond die niet bewogen kon worden; het was een schuilplaats die niet omvergeworpen kon worden. En nu is het gebod uitgegaan: *Klim op den berg (...) en sterf.* En het trof Mozes niet onverhoeds omdat hij in de Rotssteen was en stond op vaste grond.

Zo zeker als de dag in Mozes' leven kwam dat de Heere tot hem zei, *klim op en sterf*, zo zeker zal die dag voor ons komen, en dat zal een gebod zijn dat wij niet ongehoorzaam kunnen zijn; het zal een gebod zijn dat wij niet kunnen uitstellen tot een andere dag. Ongehoorzaamheid is een van onze grote zonden. Er zal geen ongehoorzaamheid zijn aan Gods gebod, *klim op en sterf*. Als onze sterfdag komt, zullen wij niet leven om het licht van een andere dag te zien. Koningin Elisabeth I zei: "Mijn koninkrijk (geef ik) voor nog één uur op de aarde!" Maar de bestemde tijd was gekomen. Het heeft Mozes niet overvallen. Hij had een schuilplaats in de Rots der Eeuwen. Hij kon in vrede sterven met God. Het zal onze genade zijn wanneer wij gevonden worden schuilende in Christus.

"Binnen de kloof van Zijn dierbare zijde,
Alwaar al Zijn heiligen in veiligheid wonen."

Er is hier nog een andere zaak. Mozes was een teleurgestelde man. Ik denk dat er niemand in de gehele Schrift was die meer teleurgesteld was dan Mozes, en hij droeg die teleurstelling mee tot zijn sterfdag. O, hij wilde ingaan in Kanaän om het beloofde land te zien, maar de Heere verbood hem dit vanwege zijn zonde. Er was één gelegenheid waarbij het scheen dat Mozes het niet langer kon dragen; hij smeekte de Heere om Zijn vonnis in te

trekken, maar de Heere zei: *Spreek niet meer tot Mij van deze zaak.* Het was een pijnlijke teleurstelling voor Mozes. Hij had er zijn hart op gezet om het beloofde land in te gaan. En sommigen onder u kunnen een teleurstelling meedragen tot uw sterfdag. Er kan iets zijn waarnaar u verlangt, iets wat u erg graag wenst, en de Heere onthoudt het u. Maar toen Mozes hier aan een eind kwam, zei hij: *Wiens werk volkomen is.* Hij kon geen enkele klacht voortbrengen betreffende de handelingen des Heeren met hem. Ik geloof dat er twee dingen waren die Mozes zag: hete ene was wat hij verdiende en het andere was de zegen die hij had ontvangen door genade, namelijk een beter land dan Kanaän. *Wiens werk volkomen is.* Als de Heere u toont wat u verdient, en u nochtans toont dat Hij u gaat brengen in het beloofde land, dan zult u moeten zeggen: *Wiens werk volkomen is; want al Zijn wegen zijn gericht. God is waarheid en is geen onrecht; rechtvaardig en recht is Hij.*

Er zijn vele raadselen, vele dingen die verslagen maken, vele dingen die te moeilijk voor ons zijn. Maar het is onze genade, dat de Heere nooit een vergissing maakt en dat zal Hij ook nooit doen. O, om een gezicht te hebben op oneindige wijsheid!

“Wat Uw wijsheid ziet als meest geschikt,
Moet zeker voor mij het beste zijn.”

Mozes had een goede godsdienst. Het was goed in zijn begin. Het doorstond de beproeving, en het was een pijnlijke, ernstige en zware beproeving. U ziet de werkelijkheid ervan in de uitwerking. Mozes had een wonderlijke liefde voor Gods volk. Dan zien wij hoe de Heere Zijn eigen werk eert en het einde van zijn reis bekroont.

Uit: Saturday Evening Meditations, B.A. Ramsbottom.